

1913 --- 1934.

Na łamach paryskiego „Das Neue Tagebuch” przypomniała berlińska korespondent „Tempsa”, S. Aberdam, dzieje pewnej księżki, poświęconej nastom społeczeństwa niemieckiego przed Wielką Wojną. Książka ta wydana została przez Georges Bourdona p. t. Zagadka Niemiecka i wysła przed samym wybuchem wojny.

Sprzeczne poglądy o zamiarach i nastrojach Niemiec w latach poprzedzających Wielką Wojnę skłoniły autora do uwiadnia się na gruncie niemieckim, celem zbadania nastrojów.

Swoje niezłoczne rozmowy z ludźmi, wpływowymi atencjami w wy-mienionej wyżej księżce.

Cóż powiedziano ma w Niemczech w roku 1913?

Jeśli Niemiec myśli o kuli ziemskiej, to dochodzi do wniosku, że w podziale dóbr ziemskich nie został on faworyzowany, że przypadła mu w udziale zaledwie reszka do-brego obrodu. W istocie nastroje niemieckie zawierają stałą groźbę wojny.

Państwu mówiono o sympatiach do Francji, lecz nikt nie powazył się powiedzieć Panu, że sympatie te bynajmniej nie usuwają możliwości wojny. O tem Niemcy nie mówią z cudzoziemcami. Nikomu nie sprawia wstrętu myśl o nowym pochodzie. Pomędzy sobą mówi się stale o zszansach wojny, o zmieszczeniu Francji, o wysokości kontrybucji. Ludzie w Niemczech przypominają sobie, żeżcie zamala zapłać cił poraz ostatni (w 1871 roku).

Książkę ze swoje cytaty z książki

Bourdona, Aberdam dodaje:

— Kerr jest obecnie na wygnaniu. Bourdon żyje i pracuje w dal-szym ciągu. Z właściwą sobie su-miennością zabrał się on do napi-sania nowej książki, poświęconej zbadaniu, czy możliwa jest wojna pomiędzy Niemcami a obu jej są-siadami.

Młodsza generacja koresponden-tów prasy zarzeczanej w Berlinie uważa propositu samo takie przypuszczenie za śmieszne. Przecież oni rozmawiali z tylu miodarodaj-neimi osobistościami i przecież kadeż z nich w sposób całkiem wiarogodny zapewniali ich, że to jest zgola niemożliwe.

Przecież w Niemczech wojna jest zniawadzona...

Przecież w Niemczech Francja jest kochana...

wadzić, rozłożono na wszystkie naro-dowości.

Kroczą w górnictwie francuskim zapowiadają się inko zjawisko stale na czas dłuższy. Pomimo wyjazdu w ciągu ostatnich 3 lat 400 tysięcy ro-botników cudzoziemskich z Francji, liczba bezrobotnych we Francji, wy-mos w tej chwili 350 tysięcy tj. 20 tyla, więcej niż w tym samym czasie roku ubiegłego. Należy zaznaczyć, że w roku 1933 przeszło 16 tysięcy. Zwol-nieniem górników mogłoby zopobiec projektowane odpłatnikowanie kadeżjego wegla wydobytwanego we Fran-cji. Projekt ten nie ma jednak widok-ów przejścia gdyż, jak oświadczył w-mni. Flandrii, podróżowało to cenę wegla, na czym niecierpiłby cały prze-myśl. Znak już wogiel francuski z tru-śniam konkuruje z węglem angielskim z francuskim rynek.

Górnicy polscy są dla przemysła francuskiego potrzebni i z chwilą o-żywienia życia gospodarczego nie na-wo byłoby zastąpić ich jako zlatu-jących miejscowe warunki pracy i ży-cia, obciążonych z miejscowymi metodami pracy. Niemniej obecnie, wobec grotącego, niebezpieczeństwa masowej redukcji wladze polskie ma-ja obowiazek pelnicz wszystko, czego wymaga powaga sytuacji sfer wy-chodzkich.

Wierperancje tej rasy, mowil Kerr o Niemcach, jest jakis nadmiar energii, jakis czynnik bojowy, który szuka swego zuytkowa-nia. Nadto Niemiec jest nawykly do posulstwa.

Wierperancje tej rasy, mowil Kerr o Niemcach, jest jakis nadmiar energii, jakis czynnik bojowy, który szuka swego zuytkowa-nia. Nadto Niemiec jest nawykly do posulstwa.

Ambasador niemiecki w Warszawie Melitte opuszcza mieszkanie ministra Benka po pod-pisaniu układu celnego.

Z DNIA

FERMENT W ZWIĄZKU POLSKIM NAUCZYCIELSTWA.

Niedawno pojawiła się w Malopolsce odezwa członków Polsk. Związku Nauczycielstwa z wezwaniem do wy-stępowania ze Związku. Z „Robotnika” dowiadujemy się znów o nowej odezwie lewicowych członków P.Z.N. przeciw kierownikom Związku, a to za ich „obłudne” stanowisko w sprawie przerezerwowania nauczy-cieli. Autorowie odezwy piszą o fer-mencie w Związku... Przecież takty-cze przywódców zastopowały — czytamy w odezwie — oddzielny powiatowe w Królakwicz, Hucia, Gerwolinie, Pomoni, Przemach, Warzawie i w innych. Wodowne Związku zdają sobie z tego sprawę, obywateli nie chcą raprzy, czerstą wzywają do pomocy władze administracyjne. Mimo protestów zredolich mas nauczycielskich Z.N.P. stoją przy swoim stanowisku. Wobec „sancji” w tych warunkach nie-mosy prowadzić zledeowaną walkę z ich kierownikami. Wobec „sancji” w tych warunkach nie-mosy prowadzić zledeowaną walkę z ich kierownikami. Wobec „sancji” w tych warunkach nie-mosy prowadzić zledeowaną walkę z ich kierownikami.

POLSKA

JUŻ PRZESTAJE BYĆ OAZA...

Jezew Heftman („Emanuel”) ostrzega w „Momentie” z 26 ub. m. że Żydów grozi w Polsce niebezpieczeństwo i Żydzi nie czują się w Polsce bezpiecznie.

— Nie możemy, niestety, mówić w silnie, że znajdujemy się na szczególnej oazie — przyjaznej i żywej — podzielić kasy, źródła naszego życia są na wyczerpaniu. Żydzi nie czują się w Polsce bezpiecznie.

W tonie prasy narodowej dźwięczy niepożądana nuta:

— Dostaję się czystą pracą emigracji, aby stwierdzić, jaki ton ma wieża. Jednakże w tym czasie, kiedy Żydzi nie czują się w Polsce bezpiecznie.

Obłą, sanacji nie jest już pewny dla Żydów:

— Miałe tego to hecla przelazają już do takich kol wczarujących, w których podział obywateli wazil rasą jeszcze niedawno był uważany za akt przeciwno-prawny.

W sprawie narodowej już wyraźnie pisze się o konieczności cofnięcia żydowi-wolności żydowskiemu jego dotych-czasowych przywilejów:

— Przypada partii eudekcyjnej pisze już wyrażnie, że należy odłożyć Żydom prawa polityczne, ażeby Żydzi mogli być zadowoleni z nieoprawianiem wszystkim obywatelom. A w sprawie jest pro-wadzona rozmowa o „przywilejach” Żydów, przy pomocy których należy zwolnić Żydów z prawa Żydów. To są, oczywiście, niedobre oznaki dla pa-tryjotów.

Als utrzymać swój dotychczasowy stan posiadania, Żydzi muszą nawią-zać jeszcze... bliższy kontakt ze swoimi „czynnikiem pomocniczymi” w tonie społeczeństwa polskiego:

— Nie tylko obłona w słowie i pałnie nas wariaci. Jest hervarunkowo potrzebny kontakt między Żydami i polskimi przedstawicielami, a tymi przedstawicielami polskiego społeczeństwa, którzy zmogli wtemi słupem zaszczepić Żydom, którzy nie chcą się zwieść z drogi (Żydowie) — przyp) przez nowo-wsiedzenie” teorie.

Polska przestaje być oazą Żydów. Żydzi nie chcą się z tym. Próby s tym kierunku nie powinny być uważane za nasze społeczeństwa.

Od zatoki fińskiej po Dniepr i Dunaj.

Czasopismo „Zeitschrift für Geopolitik” ogłosiło obszerny artykuł K. Templera p.t. Deutsche Grenzlen (Gra-nice niemieckie), który może być do-wodem tego, jak Niemcy zapetrzają się na kwestię nowego uporzadkowa-nia Europy.

Artykuł przedewszystkiem mówi o tem, jak powstały granice niemieckie. Przyznaje, że rozszerzenie tery-torium niemieckiego nastąpiło drogą kolonizacji i Wschodu. „Abi państwo niemieckie mogło należycie się roz-wijać, potrzebną Dunaju, Renu i Wisły. Celem Polacy było wskutecz-nienie zasady: „Od morza do morza, Od Bałtyku do morza Czarnego” — i to polskie niebezpieczeństwo (jak autor się wyraża), zmusza Niemcy do tego, aby starać się skrócić tery-torium od strony granic pomiędzy Słakami a Prusami i Wschodnimi. O-prócz oddzielenia Prus Wschodnich nadzwyczaj niebezpieczną stała się sytuacja Śląska, wpcchniętego pomiędzy Czechosłowację i Polskę — dwa najniebezpieczniejszych sąsied-zów Niemiec.

Templer w dalszej części swego ar-tykułu wyraża swe poglądy narodo-wościowe i twierdzi, że Kaszubi, Ma-zury i Ślązacy nie są członkami narodu polskiego, wyrażając zdziwienie, że przedwojenna nauka niemiecka nie postarała się o to, aby tym po-zeogólnym narodem dowieść, że nie-mają nic wspólnego z narodem pol-skim w ogóle.

Obromne silo niemieckie podobno skierowane muszą być przedewszyst-kim przeciw polskim usiłowaniom w kierunku trwałego przyłączenia Pomorza i Śląska do Polski i dlatego Niemcy powinni starać się o moż-ność dostatecznego zbrojenia.

Ponieważ jednak baidzroweż czę-ścią narodu jest rolniczo, wzmocnia-ny być musi kolonizacyjny ruch na Wschód.

Artykuł Templera uzupełniono jest mapką, na której wszystkie aż do Zatoki Fińskiej, Dolny Dunaj i Dniepr (!) oznaczone jako teryto-rium niemieckie.

Oto niemiecka „geopolityka”.

Niebezpieczeństwo masowej redukcji górników polskich we Francji.

„Położenie wychodźstwa polskiego we Francji nie było nigdy tak powa-żne jak obecnie”, stwierdza tam-tejsza prasa polska. Groźba zwolnie-nia wielu tysięcy górników polskich z francuskich kopalń wegla, jest zu-pelnie realna, tembardziej, że stale pogarsza się sytuacja sanego górnictwa. Idzie o propozycję tu o to czy re-dukcyi ulegnie 20 tysięcy Polaków, czy też cyfra ta będzie również wy-mieniana, tj. 12 do 13 tysięcy.

Opinia polska na wychodźstwie od-dejmuje obecnie starania, by była ta-łentem a jak się zdaje niemiłkionna

operacja nie odbyła się wyłącznie (tylko) kosztem Polaków. Wprawdzie bowiem wśród cudzoziemców zatrud-nionych w górnictwie francuskim przeważają Polacy, jednak i inne nar-odowości stanowią poważny odsek. Nie ogłoszono opravda dotych-czas żadnej statystyki a przynaj-mniej nie ogłoszono jej oficjalnie, że spisów ludności osadczek górn-iczych wywaka, że inne narodowości są w górnictwie również silnie repre-zentowane. Poczucie sprawiedliwosci wymagałoby zatem, aby dotkliwa o-chronać Jaka zamierzają się przepro-

Zjazd Hallerczyków NA ŚLĄSKU

W Katowicach odbył się 13-ty walny zjazd Hallerczyków chorągwi śląskiej. Zjazd był bardzo liczny, przybyło mimo bezrobocia około 800 delegatów z całego Górnego Śląska. Zjazdowi przewodniczył płk. dr. Modelki z Warszawy. Przyje-dło do wiadomości aptowadności z dziesiąt-kości placówki oraz zarządu głównego, u-dzieleno władzom absolutorium, poczem dokonano wyboru władz chorągwi Hal-lerczyków w tym samym składzie. Pre-zezem został ponownie wybrany p. Józef Gansky, adrekarzami Janekko składowi-kiem Grabowski. Na zjeździe uchwalono rezolucję, wyzywającą polskie społeczeń-stwo, by mimo pokalę niegwarantów nie da-ło im uśpić i chwycalo. Generalny prezes chorągwi Hallerczyków gen. dyr. p. Ci-zakowski, w pięknym przemówieniu ap-powiadał do zebranych o zgodzie wdroż-e-nej wycieczki i podziękował, że kryzą do-tychczas do punktu kulminacyjnego. Przy pomocy zjazdu polskiego proletem bezrobocia na Śląsku będzie rozwiązany a wstępy bezrobotni Hallerczycy liczący

MORDERCA I AWANTURNIK OCZEKUJE NA WYROK.

Mieszkaniec wieś Cimbrowice, powiat Olsztynski, Jan Redel, niejednokrotnie karany więzieniem za najróżniejsze czyny nieprawki, należał do tych ludzi, dla których jedynym argumentem jestność: jego inne narzeczcie mordu. Nie wie dziwnego, że w stosunkowo szybkim czasie Redel wyrobił sobie opinię niebezpiecznego awanturnika, będącego postrochaczem dla sąsiedztwa.

Grzeszkowski zwiłwał, tam musiała wywiązać się jakaś awantura, w której niekto, a z nim tobiek wyszykłego Redela nie gardził wdzięki, głównym więc polem jego popisów było mieszkanie, należące do Józefa Moniewie, znanego w tym, że trądziła się ona polepną sprzedażą „samogonki”.

Tam też rozegrał się 15 sierpnia 1953 r. potworny dramat, który zakończył się zamordowaniem w bestialski sposób Józefa, Mateusza Izdebskiego i ciężkim porażeniem Kazimierza Mosura, o równie apokaliptycznym jego smierci.

Przebieg zajścia przedstawia się następująco: W odwiedzinach do Moniewie przyszedł kilku osobom, z których na czele, którzy zwołali się zażądali od Moniewie wdki. Kiedy wyszła kilka białek, do izby wszedł znow Mosura, który zwrócił się do Józefa i powiedział mu, że przed domem od dłuższego czasu kręci się jakiś mężczyzna, napewno złodziej. Kiedy zaburzony tonem jakim wyprzedził przed dom z Mosurami, nagle się im nie kroczęgo się w poszukiwaniu domu Redela, z którym weszli rozmowę. Co wtedy między nimi zaszło — nie wiadomo, dość że w kilka minut po tym rozmożwie wszyscy trzej w jakiejś lepszey komitywie wrócili do izby, gdzie obficie zaczęło się rażęcy wdki. Jak się później okazało, Redel, który został pobity przez Józefa i Mosura, postanowił się zemścić. Nie okazał mu tyżak długo. Kiedy zastawczy, że Mosura wyszedł z domu, wyznaczył się niepostrzeżenie za niego. Nie upłynęło 5 minut, gdy rozległ się straszny krzyk.

Krzyk ten postawił wszystkich na miejscu. Kiedy rozbieżność towarzyszywo wdki przed dom, oczom ich przedstawił się groźny przejmujący wdok. Na ziemi leżał zraniony gardłem w kółku krwawym Mosura, a obok niego z zakrwawioną nogą ciał Redel.

Zbrodniarz, zaliczający stojącego w drzwiach sędziego, podbiegł do niego, u-

derzył go pięścią w pierś, a kiedy sędzia swiał się na ziemi, rzucił się na niego i poderżnął mu gardło. Stało się to tak szybko, że zanim zdążył zrozumieć co zaszło, Redel zerwał się z ziemi i przez nikogo nie zatrzymany, zbiegł.

Tymczasem sędzia miał jeszcze na tyle sił, że pomimo okropnej rany, dąwnął się z ziemi i chwycił się na nogach, ruszył powoli w stronę domu. Zaledwie jednak zszedł kilka kroków, nurał na ziemi. Kiedy muszę się na ratunek okazało się, że Izdebski nie żyje. Pożyczęmo więc na ratunek Mosurów, którego po udzieleniu mu pomocy, odwieziono do szpitala św. Łazarza w Krakowie, gdzie jednakże zmarł.

Zwiadowcom o zbrodni policja

oszczędza energię: nie poszukiwania zbrodniarza, którego w jakimś pobem tu dolo się ujść w Okulsku, gdzie się ukrywał.

Na rozprawie, która się przeciwko niemu odbyła w Sądzie okręgowym w Sosnowcu, zbrodniarz z całym czynizmem przyznał się do winy, tłumacząc się tem, że nie wiedział, do kogo wchodził przez sędzię i Mosura, w obronie życia zmurzyno był się zozem.

Co się tyczy zeznań świadków, to przedstawili oni oskarżonego jako niebezpiecznego awanturnika, natomiast sędzię jako człowieka ogólnie lubianego i szanowanego.

Rozprawa trwała cały dzień. Oczekanie wyroku nastąpi w czwartek o g. 14.

Spółdzielcy Zagłębia na „Challen g”.

Jak już pisaliśmy, władze naczelne Związku spółdzielni spółdzielców powzięły piękny projekt ufundowania siłami spółdzielców samolotu „Spolem”, na międzyrodowe zadwoje lotnicze, które odbędzie się w roku bieżącym w Warszawie. Projekt znalazł niezwykle sympatyczny oddźwięk w sferach spółdzielców i wszędzie postanowiono poprzeć jak najwydatniej piękne zamierzenie.

W związku z tem poszczególne organizacje spółdzielcze zajęły się zbieraniem środków finansowych w wspomniany cel. W akcji tej weźmie oczywiście udział także Związek Dąbrowskiego i w niedziele dnia 18 b.m. odbędzie się planarne posiedzenie Rady okręgowej Związku, celem ustale-

nia wytycznych i opracowania planu akcji.

Narazie rozważane zostały listy ofiar, oraz specjalne należności zbiorku funduszu na rzecz kupna samolotu „Spolem”. Nie ulega wątpliwości, że akcja ta znajduje wydatne poparcie nie tylko wśród spółdzielców, lecz w całym społeczeństwie, bowiem wchodzi tu w grę ważne czynniki, mianowicie nasza ambicja narodowa i utrzymanie za wszelką cenę zwycięstwa, zdobytego przez s.p. Żwirke i Wigurę.

Jednocześnie trzeba dodać, iż ofiary na listy można składać, oraz nabycwać mareczki w wszystkich sklepach spółdzielczych, gdzie wywieszono są stosowne ogłoszenia. A więc fundujemy samolot „Spolem”.

Lotnik niemiecki wyjechał do Niemiec.

Lotnik niemiecki Erich Biemek, z centrum wyszkolenia w Gliwicach, który podczas lotu ćwiczebnego załadził i wyładował na polach obok wsi Pyżowice, został przewieziony do komendy powiatowej policji państwowej w Będzynie, gdzie przebywał do czasu ukonieczania dochodzenia przez władze sądownie.

Ponieważ w tym poszczególnym miejscu fakt załadzenia, lotnik został zwolniony. W ubiegłym poniedziałek przybył autem do Będzina specjalnie delegowany urzędnik z konsulatu niemieckiego w Katowicach,

który zabrał lotnika, poczem udano się do Pyżowic, gdyż Biemek chciał samolotem udać się do Niemiec. Tymczasem po przybyciu na miejsce stwierdzono, iż teren nie nadaje się do startowania, więc komunikowano się telefonicznie z Gliwicami, skąd w niedługim czasie przybył auto ciężarów, które zabrało wspomniany samolot, a lotnik wyjechał z urzędniczym konsultatu, przyczem przy pożegnaniu obaj serdecznie dziękowali naszym władzom za okazaną lotnikowi pomoc, opiekę i życzliwość.

Sprawa sędziego Welkego w Sądzie Apelacyjnym.

W Sądzie Apelacyjnym w Warszawie rozstrzygnięta sprawa b. sędziego w Wolbromiu, Władysława Welkego, który na tem stanowisku dopuścił się szeregu nadużyć.

Welke był kierownikiem Sądu grodzkiego i zaczął swoją urzędowanie od tego, że od sekretarza sądu Szymonjara Barana, zażądał podwyższenia. Baran pieniądze nie posiadał i wówczas Welke wskazał mu, iż pieniądze są przecież w kasie. Pod naciskiem sędziego Baran wypłacił pieniądze przyręcznie z kasy sądowej, za nią poszły inne i ostatecznie powstały znaczne niedobory.

Gdy przez Sąd okręgowy w Sosnowcu zapowiedział swój przyjazd służbowy dla przeprowadzenia kontroli, Welke każe Baranowi udać chorego, zabrał opóźnić termin kontroli. Baran „chorował” w tem sposób przez trzy tygodnie i w międzyczasie Welke przetrzymany został do sądu w Okulsku. Ostatecznie prezes Sądu okręgowego definitywnie

zapowiedział swoją kontrolę i wówczas Baran pojechał do Okulsku, dla porozumienia się z Welkem, żądając zwrotu pieniędzy. Wówczas Welke zaczął na prawo i lewo pożyczać, chcąc zebrać zdefinansowane pieniądze; udało mu się jednak uzyskać tą drogą tylko 900 zł., tymczasem zaś nadwyżka wynosiła przeszło 4.000 złotych.

Ależ, rzecz prosta, wysła na jaw przyczem Baran wskazał na Welkego, jako inicjatora malwersacji. W roku ubiegłym Sąd okręgowy skazał Welkego na 5 lat więzienia. Baran zaś, który tłumaczył się, iż Welke groził mu wydaleniem z sądu w razie nieudzielenia „pożyczek”, na 2 lata więzienia.

Sąd apelacyjny zmniejszył Welkomu karę z 5 lat więzienia na 2 lata, a Baranowi z 2 i pół roku na półtora roku, przyczem zarządził na 5 miesięcy aresztu sędziego. W sprawie oskarżonych stawali mec. Sokółski i mec. Brakman z Warszawy.

Bezpłatne lekarstwa dla funkcjonariuszów państwowych.

Ministerstwo opieki społecznej (departament służby zdrowia) wystosowało do wojewodów okólnik w sprawie przepisania lekarstw w zakresie bezpłatnej pomocy lekarskiej dla funkcjonariuszów państwowych.

Na koszt skarbca państwa mogą być przepisywane i udzielane przez nadszafowanych tylko lekarstw, uszeregowano w wydajnym ostatnio spisie lekarzy dla użytku ubezpieczalni społecznych, z wyjątkiem około 100 lekarstw, weszłyżyciobnych w okólniku.

O usunięciu przyszkolonych na chłodnicę.

Jak już w swoim czasie nadmieniliśmy, przy porządkowaniu przez Magistrat Dąbrowski w 3 Miejsu, obniżono poziom chłodniczką z jednej strony ulicy, skutkiem czego wyłoty rynek deżawozowych znalazł się w powowej wysokości nad obokimi i w razie dżezu sytuacjom przy wyłączeniu chłodniczką oraz przychłodniczką. Już nie zaszłym roku, Magistrat wywiał włączniczką domów do usunięcia tej niwielkości, przez wypuszczenie wyłotów z rynku do kanału kanalizacyjnego. Do wykonania zastawiali się tylko właściciele nieruchomości, reszta zaś zżabogodziła wezwanie.

Paniując obecny stan jest niewygodny, gdyż w dżużycionowaniu jest nieobecne, obecnie właściciele ci otrzymują porównywo oszczędz z wyznaczeniem, do którego rżyny muszą być uprzyżkocowane, w przyczymym zaś razie na oporym nakładane będą kary. przyczym Magistrat może wykonać wspomnianą robotę na koszt właściciela nieruchomości. W związku z tem należy się spodziewać, iż przykazuje usunięcie skargi na dotychczasowy stan rzeczy.

Tragiczny finał małżeńskiej bojki.

W mieście Okradzonym, gminy Leszno zamieszkałym nieżyłoby dobranie małżeństwo: 55-letnia Marcela i 41-letnia Marjana na Kleszczowice.

Między małżonkami dochodziło dość często do awantur, a nawet i bójek. W ub. sobotę małżonkowie posporozeczawali się, wazawali bójkę, przyczym obajce doznali lek powadnych obrażeń. Ze względu na to, że Marcela nie posiadała ubezpieczenia, wzięto pod uwagę, że po upływie dwóch dni Kleszcz, wskutkiem odniesionych obrażeń zmarł, zoz zaś jego żony ciężko chore.

Nieszczęśliwy wypadek w BIEDZYNIE.

Oczekaj podczas wydobycwania węgla z nielegalnego szytaku w Zagórzu zostali przypisani dwaj bezrobotni: 34-letni August Sędziński i 27-letni Stanisław Buczyński, obaj z Zagórza.

Na szczęście katastrofa nie pociągnęła poważniejszych następstw, bowiem Sędziński doznał złamania nogi, Buczyński zaś tylko lekkich obrażeń.

Z III piętra NA BRUK.

Bawiący się bez żadnej opieki na parapiecie otwartego okna, w mieszkaniu na trzecim piętrze domu nr. 11 przy ul. Moderskiego w Sosnowcu czterolatni Sian Ciągogłuch, straszawy równowagę wypadł na bruk, doznając pokłębienia podstawy czoszki.

Chłopca w stanie groźnym przewieziono do szpitala.

× ZBRANIE W GRODCZU. Dnia 23 b.m. o godz. 18 w lokalu wspólnym „Sokolki” i „Lary” odbył się ogólny dobowo zbranie członków Tow. dramatycznego „Lary” w Grodzku. Zebrał się bieżący prawowładny i drugie terminu o godz. 19 brz węgłemu na ilość obecnych: X SPRYSKIWANIE DRZEWEK OWOOCOWYCH. W dnach 15, 16 i 17 b.m. seszaniem Kółka rolniczego w Grodczu odbędzie się spryskiwanie drzewek owocowych na terenie całego Grodzka przez instruktora ogrodniczego p. Wasinowicz. Drzewka spryskiwane będą karbofeningiem w celu usunięcia szkodliwych prąsowców i drugich szkodliwych występujących na terenie Zagłębia z zwłocznikiem wędzianym (mieszanka kwarcian-

OFIARY.

NA BIEDNYCH W SZPITALU NA PEKANI Dr. Sokółowski z Będzina akces do Komitetu Dobrych Dzieł w Okulsku. Dr. Janowski z 45 (zobacz ogłoszenie). KOMITET DOBRYCH DZIEŁ W OKULSKU: Profesor Brodzki z Będzina z 5 (zobacz ogłoszenie).

